

ת"פ 51198/07 - מדינת ישראל נגד רוחי דענה (עוצר)

בית המשפט המחויז בירושלים

ת"פ 13-07-1985 מדינת ישראל נ' דענה(עוצר)
בפני כב' השופט בכיר אמן כהן
המאשימה מדינת ישראל
נגד רוחי דענה (עוצר) ת.ז. 023439946
הנאשם

הכרעת דין

הרקע לכתב האישום הינו סכסוך משפחתי, שמקורו רכישת בית בעומאן.

בהתאם לאמור בכתב האישום, בעקבות ויכוח בין וואיל דענה וחלק מבני משפחתו לבין ריאד דענה וחלק מבני משפחתו, הגיע הנאשם למקום, כשהוא מחזיק אקדח שחור וירה באוויר שתי יריות, וזאת על מנת להפסיק את הויכוח ואת זרימת החפצים מגג אחד הבתים.

נטען, כי בחצי שעה לאחר מכן, יצא בלאל דענה מביתו לעבר רכבו, שחנה בסמוך, כאשר עיסאם דענה מלאוה אותו. הנאשם התקrab לעבר בלאל אשר החל לקללו. בתגובה, שלף הנאשם פעם נוספת את האקדח וירה לכיוונו של בלאל.

במהרש כתב האישום נטען, כי כאשר עיסאם הבחן במעשיו של הנאשם, הוא אחז את ידו של הנאשם שבזה החזיק את האקדח וניסה להורידה. במהלך הדברים, ירה הנאשם שלוש פעמים לכיוונו של בלאל. אחד הכהודים פגע ברגלו של בלאל, אך פגע בפלאפון שהיה בכייס הימני של מכנסיו של בלאל, וכתוואה מהיר גרם לבלאל פצע שפוף בירך שמאל.

במהרש כתב האישום נטען, כי כאשר הבחן נادر דענה במעשיו של הנאשם, הוא התקrab לנאשם וחבט בו באמצעות קסדה שהייתה בידו. הנאשם הסתובב לכיוונו של נادر, כיוון את האקדח לרגלו של נادر וירה פעם אחת, וגם זאת תוך שעיסאם אחז בידו של הנאשם. הcador פילח את רגלו של נادر בירך ימין והוא פונה לבית החולים.

בסיוף כתב האישום נטען, כי לאחר מכן עזב הנאשם את המקום, תוך שהוא יורה באוויר פעמיים נוספות.

הוראות החיקוק שייחסו לנאשם הין נשיאת נשך, חבלה בכוננה מחמיריה וירי באזר מגורים.

עמוד 1

בקצירת האומר, טען הנאשם כי מדובר בעלילה, וזאת כדי להימנע משלטם לו כספים המגיעים לו, לדבריו, משפחתו המתלוונים. לטענתו, הוא הבחן מביתו, המרוחק כשני קילומטר ממקום האירוע, בהתקלות, ולפיכך ביקש מאחד השכנים שישעו למקומם. לטענתו, באותה עת היה גבש בידו והוא אף התקשה בהליכה. הנאשם חחש מכך וכל כי החזק אקדח בידו ו/או כי יירה. לדבריו, בהגינו למקומם, הוא הבחן שבאל זורק דברים מהגג (עמ' 79), הוא עצמו הוכה, איבד את ההכרה ופונה לקופת החולים על ידי האחים באשר.

עד תביעה 1, בלאל דעתה, העיד, כי באותו יום היה סכוסר עם ריאד. אביו הכנסו אותו הביתה והוא עלה לגג. אז הגיעו הנאשם וירה לעברו. בהמשך, העיד, כי לאחר שהענינים נרגעו, הוא ניגש למכוניתו כדי לחתת צלחת ממתקים, וכאשר הסתובב, ראה את הנאשם אשר התחל לירות לעברו שלוש פעמים **"אתת היריות פגעה בפלפון"**, נادر היה מאחריו, פגע בו עם הקסדה של האופנוו. התחל לירות על נادر. הנאשם התחל לירות על נادر וירה בו ברגלו" (עמ' 10 ש' 20-18).

בהמשך, העיד בפירוט רב יותר, כי כאשר הלך להביא את הממתקים מרכבו, יצא נادر גם הוא כדי להביא את אחיהם הקטן (פאדי) מהעבודה. כמו כן, העיד, כי דודו, עיסאם, היה במקום, וכי תפס את ידו של הנאשם בעת שירה.

יצוין, כי בלאל חחש כי זורק חפצים מהגג (בניגוד להודעתו השנייה של עיסאם במשטרה, אליה עתיךם בהמשך) בחקירותו הנגדית שב והציג, כי הנאשם היה מולו וכי הוא ראה את הנאשם יירה, הן כשהיה על הגג והן לאחר מכן, כשהענין נרגע, עת יצא להביא את הממתקים מהמכונית.

בלאל העיד, כי הנאשם יירה לעברו ופגע ברגלו ממרחק של כשני מטר (בעניין זה הוגשו תמונות ת/11 ומסמכים רפואיים ת/6).

עד תביעה 2, מוחמד דעתה, נכח גם הוא במקום והעיד נגד דודו (הוא הנאשם). גם עד זה העיד, כי באותו יום פרץ סכוסר עם ריאד, ולאחר מכן הגיעו הנאשם והתחילה לירות. העד הוסיף, כי באותו רגע ראה את הנאשם יירה לכיוונו של בלאל שהיה על הגג, וכי לאחר שהמצב נרגע, יצא בלאל מהבית לכיוון הרכב כדי להביא את הממתקים. העד המשיך ואמר, כי הוא לא ראה את היריות שנרוו אותה עת לעבר בלאל, וכי יצא לאחר ששמע את היריות, ואז ראה את היריות לעבר נادر, וכך המשיך והעיד: **"ראיתי אותו יורה לנادر, שנادر נורה עיסאם היה מאחוריו. אני הימי בעמידה, והיה מישחו שירה שם, היה רכב, הוא כיוון את האקדח כלפי כדי לראות ועיסאם הוריד לו את היד אבל הוא יירה, ולאחר מכן הוא ברוח"** (עמ' 31 ש' 19-17).

לדברי נادر, הנאשם יירה בנادر ממרחק של כמטר וחצי עד שני מטר, וזאת לאחר שנادر הרחיק את הנאשם מבלתי והכה אותו עם הקסדה.

בנוספ', העיד נادر, כי שוטר בשם ריאד, הקليل שיחה בין לבין עיסאם. עיסאם מסר, שה הנאשם הוא אחיו וכי אינו יכול להעיד נגדו **"הקליטו את שעיסאם אמר לי שזו אח שלי שירה, ואני לא יכול לספר על קר"** (עמ' 32 ש' 23). יצוין, כי השוטר שהקליט את השיחה לא הובא לעדות בשל מצבו הרפואי.

עד תביעה 5, נادر דעתה, העיד, כי אחיו בלאל התקשר אליו ומסר לו שיש בעיה בביתו, וכאשר הגיע היה בלאל על גג הבית והנאם ירה לכיוונו. בהמשך העיד, כי לאחר שהמצב נרגע "יצאנו אנהנו, בלאל יצא כדי להביא את החפצים שלו מהרכוב, ואני יצאתי עם האופנוע כדי להביא את אחי מהחנות. בדיק שיצאתי, שמעתי צעקות, יצאתי לחניה בחוץ, הקסדה הייתה בידי, ראייתי את רוחי יורה על בלאל, פגע בו ברגל, וראיתי שיש יריות שבאו מ הצד, במרקח של שמונים סנטימטר או מטר, חבטתי בו עם הקסדה וזה הוא יורה بي. עיסאם תפס לו את היד וניסה להרחק אותו" (עמ' 52 ש' 9-5).

גם נادر העיד, שעיסאם תפס את ידו של הנאם בעת שירה. כמו כן, העיד, כי אחד הقدורים שира הנאם פגע ברגלו (הقدור נכנס מצד אחד ויצא מצד השני). לדבריו, אהמד באשיר ומוחמד, בנו של עיסאם, לקחו אותו לבית חולים (הוגש מסמך רפואי שסומן ת/5).

בחקירתו הנגדית שב נادر ואיישר, כי ראה במו עינוי שהנאם יורה בבלאל, כי ראה את עיסאם תפס בידו של הנאם וכי לאחר שהכה את הנאם בקסדה, יורה הנאם לעברו ופגע בו.

ב"כ הנאם הקשה על העד בטענה, שהודיעו במשטרה מיום 15.7.13 לא הזכיר את עיסאם, אך נادر השיב, כי עיסאם ביקש לא לערב אותו, כי מדובר באחיו וכי המתלוננים הם "בני אח שלי ואני לא רוצה להזיק לכם" (עמ' 61 ש' 6).

מאייר, התנגד ב"כ הנאם להגשת ההודעה במשטרה.

כאןמן ראוי להתייחס לעדותו של עיסאם דעתה, אחיו של הנאם.

בעדותו הראשית מסר, כי לא היה במקום וכי הגיע למקום רק כאשר הגיע המשטרה. העד מסר שני הודיעות במשטרה. בהודיעתו הראשונה מסר, כי לא היה במקום ולא ראה את האירוע, אך בהודיעתו השנייה שהוא באותו מקום ואף הפליל את הנאם. בבית המשפט הסביר, כי בחקירתו השנייה "אחינו של ביקשו מני להגיד כהה וככה כדי לעשות פios במשפחה. זהו. אני בכלל לא הייתי שם. את זה סיפרתי בחקירה הראשונה במשטרה... בחקירה השנייה ביקשו מני להגיד שתפסתי אותו, על מנת שנגיעה לעסקה, כדי ששניהם ילכו לבית וונעשה שלום בית" (עמ' 45 ש' 6-3).

בהמשך עדותו הראשית מסר, כי בלאל "ו השוטר אמרו לי תגיד כהה על מנת שהוא ילך לבית. השוטר לא אמר לי, השוטר אמר לי מה אחינו של יגידו אתה תגיד, כדי שאתה והם ילכו לבית, אחרת ישימו אותו בכלא 6 חודשים" (עמ' 46 ש' 11-10).

לאחר שעיסאם הוכרז "עד עין", קיבלתי את שתי הודיעות במשטרה בהתאם לסעיף 10א' לפקודת הראות. ההודעה

הראשונה מיום 23.7.13 סומנה ת/7 וההודעה מיום 24.7.13 סומנה ת/8.

"יאמר מיד, אני מעדיף שלא כל היסוס את הودעתו השנייה של עיסאם במשטרה ודוחה מכל וכל את עדותו בפניי. העד הותיר רושם רע מאד על דוכן העדים, עדותנו הייתה מגמתית ולוועית אף לא הגונית (כך, לדוגמה, העיד שבאל בקש ממנו למסור כי הוא זרק אבניים, למרות שבאל עצמו הכחיש כי זרק אבניים, וטענה זו יש בה כדי לפגוע בבלאל ולא כדי לסיע לו)".

כאןמן הרואו להתייחס לעדותו של רס"מ נתנאל אטיאס, אשר שלל את טענותיו של עיסאם והעיד כدلיקמן:

"הוא מסר גרסה ראשונה, הבאנו אותו לעדות נוספת אחרי שהתרברר לנו שהיתה שיחת טלפון בין המתלוננים אליו, היא הייתה מוקלטת. החקירה החלה כתשאול, לא כתบทי שיר עדות. תשאלתי אותו, הבנתי שיכל להיות שהוא יתן אמירות מפלילות ולכן החלטתי להקליט עוד לפני החקירה. בהתחלה הוא אמר שלא ראה, שהגיע קצר לפני המשטרה, אחרי המשטרה, ואז באמצע התשאול הוא אמר את הסיפור שהוא, התרברר שהוא נכון באירוע לפחות מהאמצע, ראה את הירוי, הוא סיפר את כל האירוע, אחרי שסייעתי את כל התשאול שהוא ברצף, הקלדנו עדות מסודרת במחשב. הוא חזר רק על האירוע עצמו" (עמ' 68 ש' 17-24).

עדותו של רס"מ אטיאס גובטה בזיכרון (ת/9) ובדיסק שסומן ת/9א'.

מן הרואו לציין, כי רס"מ אטיאס התרשם שהנאשם הגיע לחקירה ביום 22.7.13 עם גבס מאולתר ו"לא משחו שכתוכאה משבר", וכי בגל הרגשותו ששמה לא סביר לעניין הגבס הוא בקש מהנאשם מסמכים רפואיים. הנאשם מסר לו שהמסמכים בביתו ואשתו תביא את זה, אך, מסמכים אלה לא הובאו למעשה עד היום למראות שגם החוקר שוחח עם אשת הנאשם בעניין זה.

אשר לטענת הנאשם כי ידו הייתה מגובסת, אני קובע, כי טענה זו אינה נכונה, וכי לנאשם הייתה לכל היותר תחבותת ביד. קביעה זו מבוססת על עדותו של בלאל (עמ' 21 ש' 10), על הודעתו של עיסאם במשטרה (ת/8) וגם על עדותו של רס"מ אטיאס.

יתרה מזה, הנאשם ידע להמציא מסמכים רפואיים על אירוע אחר שהתרחש ביום 12.6.13, שבו על רקע סכוסך אחר נזכר ידו נשברת וגובסה. מאידך, נמנע הנאשם מהציג מסמכים רפואיים מיום האירוע (לדבריו איבד הכרה והובהלו בית חולים) ובמיוחד, לא המציג הנאשם מסמך רפואי כלשהו על המועד בו הוסר הגבס מידו.

לא זו אף זו, הנאשם נמנע מהBAT עדים, שיכלו, אולי, לתמוך בגרסתו. הנאשם לא הביא לעדות את השכן, שלדבריו הסיע אותו למקום האירוע, ואף לא הביא לעדות את האנשים שהביאו אותו לקופת חולים.

עדותו של הנאשם בבית המשפט הותירה רושם שלילי ובלתי אמין לחלוtin. התרשםתי, כי הנאשם הינו מניפולטיבי וביקש לעשות שימוש במסמכים רפואיים בגין אירוע שהתרחש למלה מחדש לפני האירוע נשוא הדיון. לשאלות בית המשפט השיב, כי לא נמצא לשוחח עם האחים באשר, אשר, לדבריו, לקחו אותו ל��ופת החולים.

ב"כ הנאשם טען, כי עדותו של נادر הייתה שקרית, ואולם התרשםתי, כי עדותו הייתה מהימנה.

גם עדותו של מוחמד דענה הותירה רושם חיובי.

מוחמד דענה היה הוגן מספיק כדי להעיד שלא ראה את היריות שנרו על בלאל, לאחר שיצא מהבית לאחר ששמע את היריות.

ב"כ הנאשם הסכים, כי היה במקום ירי, אך טען שלא הנאשם הוא שירה (עמ' 95 ש' 29).

ב"כ הנאשם טען, כי החקירה הייתה מגמתית, כי לא הוכח שהאקדח שנבדק במעבדה היה האקדח שבו השתמש היורה, וכי הtgtלו סתיות בעדויות עדי ה证实.

אין בטענות אלה כדי לפגום באמון שנתי עדי ה证实.

אשר על כן, אני מרשים את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, דהיינו נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) סיפה לחוק העונשין, חבלה בכונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1)+(2) לחוק העונשין, וירי באזר מגורים לפי סעיף 340(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום בפורמי, כ"ג אדר ב תשע"ד , 25 מארץ 2014, במעמד הצדדים.

אמנון כהן, שופט בכיר